

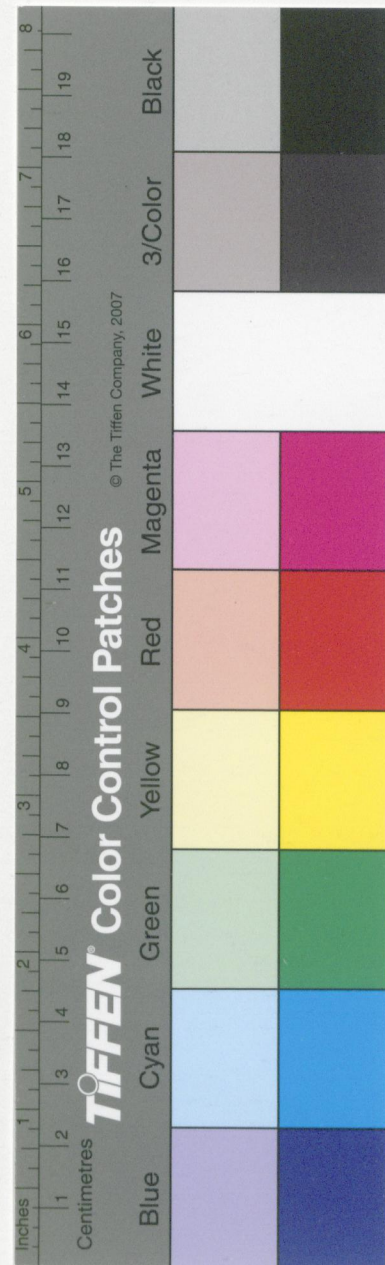
Helsingfors d. Nov. 72.

Bäste Morbror!

Tack för ditt ark tack för ställarna! - Jag
kom just i lagom tid från Borga för att
gå till Vasa med oss den eviga Nylandska
afdelningen egade H. Lonnrot, i det den med
kurator i spelsen lagade af två gubbens quarten,
och uppstånne några raka banger den. Lyntan
ligen tackarna tackade Lonnrot sina unga lands
män på detta för honom så värdiga, anspråk
lösa sätt - som alltid. - Aftonen i Studenthuset
var rätt storartad. Omkr. 600 manliga delta
gare, en hundratel fruntimmer på bänkarna
och en vacker dekoration i grekisk stil, tyfve
att det hela en vacker pynt. Dekorationen var
af ungefär sådant utseende.

Kidnations
punkten i hela festen
var dock gubbens Lonn-
rots tal. Efter den
långa och grunda skä-

len för honom, föreslagn af stur Genet,
bleg J. L. upp på tribunen och talade närm
och enklare sin tacksamhet och utvecklade i
fä, men samma ord sin åsikt i språkfrågan...
Sedan han helt anspråkslöst erkänt att han
och hans samtida voro riktiga drömlar under
sin studenttid i jämförelse med nutidens
Helsingforsstudenten sade han (i öfvermåttning nog så):
"Rätt är att de den entusiastiska som Ni, finska
studenter kallar, men sorgligt är det att en förnufts
gräns uppstått mellan de svenske och de finske.
Måtte svenske med id och flid, med kraft och
mod arbeta på höjandet af sitt svenska språk
och sitt svenska landsmän, liksom ännu som
finnen må arbeta för sig, ty framför allt
skole vi ihågkomma: Du skall hedra din
fader och din moder på det dig må väl
gå och du må länge leva på jorden.
En lycka är det för det finlands folket,
att det för det svenska till uppförbarheten,
en lycka att dess officiella språk under århundraden
den varit en så historisk, så bildad språk som
svenskan. - Man har örat framhållit det
som en olycka, att i Finland finnes två folk

i Finland, ty dessa två önskeserigt uppmåna
hvarandra sin frälsnings bedriften, sin önskan
sin sanna frihet, och, med aktning och kärlek
för hvarandra skola de både med råd och
dåd, med lif och själ kämpa för ^{deras} Väst gemen-
samhet, kärna fädernesland." La skän man
skola för att bli en på ungdom, och vi
svenskar voro de förste som rusade ända
för att på våra armar bära den ätte efinnan
i triumfaktig kungsalen. - Redan under
kalet skallde de med gläda broror,
och nu dånade en mofalrig humar för deras
Lönuröd. Pennomanerna voro stekade och omda,
och dettogs öfver hafnad i i orationen. -
Toru Snellman i sin långa tal på svenskar
undvek med afsigt allt tal i språkfrågan,
och i stället håll en liten exposé öfver
den ungdomliga entusiasmen m. m. d. blifor
pennomanerna, som väntat sig ord att möta
vissa af denna deras öpnings och förstånd
klackat, stekade, och gingo i allmänhet med
långa näsor. Dock höjde de en förfärlig härdin
de i. hissades och an stot, rödbrunn, öfver-
bottning, föttade, sedan Snellman stigit ned från

